

Temmuzda ÖLünür mü

– Derin Mavi · 10 Temmuz 2014

TEMMUZDA ÖLÜNÜR MÜ ?

Dalından düşen yaprağın incinmişliğini tarif edebilmek için ,ya dalınızın kırılması gerek, ya yaprağınızın düşmesi. Birbirine sıkıca bağlı iki can damarından birinin kopması ,diğerin bir ömür kanaması demektir.

Temmuzda ölünür mü ?

Ölenler bilirler ,güneşin tam tepede mızrak olup ,beyni deldiği vakitlerde içi üşüyenler bilirler ,sıcağın yalnızca yakmadığını. Sığınacak tek bir ağaç gölgesi olmayanlar bilirler,güneşin yalnızca ısıtmadığını.

Taş merdivenli dam evlerin, pencere kenarlarına dizilen ,paslı teneke saksılarda, yeşermeye çalışan menekşelerin ,susuzluktan boyun büküşünü yaşayanlar bilirler ,temmuzda nasıl öldüğünü.

Günün ilk ışıkları pencereden içeri sızmaya çalışıyordu. Hiç bir hayat belirtisi olmayan bomboş bir odada ,ilk zamanlar sinir bozucu bulduğu ,zar zor alıştığı çalar saati tek yoldaşydı. Bir de dışarda ,gagasıyla cama vuran erkenci bir kuş.

Çok istediği elma şekerine, yalnızca düşlerinde kavuşabilen bir çocuğun ,yatağından ayrılmak istememesi hissini yaşıyordu. Yalnızca düşlerinde ,özgürce kır bayır dolaşan kuzuların sessizliğini taşıyordu gözlerinde.. Üzerinde dünlerden kalan yorgunlukların ,bin yıllık uyku mahmurluğu ile doğrulmaya çalışıyordu yatağından. Sonu gelmesini istemediği bir mutluluğun, uzun sürmeyeceğini bilmek ve yalnızca kendini kandırmanın ,omuzlarındaki ağırlığı ile uyanıyordu uykusundan.

Karı ,dumanı eksik olmayan ,tüm haşmetiyle karşısında duran yaşlı llgaz 'yaslan bana ' dercesine gülümsüyordu . Zaten yaslandığı bütün duvarların ,karlı bir dağdan farkı neydi ki ? Kâh llgaz'ın ağaran saçları arasına ,kâh yemyeşil bir ormanın derinliklerine dalıp gidiyordu .Bulduğu her fırsatta gözlerini yummak , uçsuz bucaksız bir ummanda kaybolmak ve kaybolduğu yerde öylece kalmak istiyordu.

Sevinçleri neden uzun sürmezdi insanın ? Kelimeler neden takılıp kalırdı gırtlığına ? Yutkunmak şöyle dursun ,nefes almak zorlaşırdı çok zaman. Nedenini bilip, çözümünü bilememenin sancısıyla çırpınan bir balığın can çekiştiği anlardaydı.

Hayat o güne kadar gerçek yüzünü hiç göstermemişti. Şimdi öğrendikleri ona ,insanın hayatında hataların ,günahların da olabileceği idi .Bilmediği ve asla öğrenemeyeceği tek şey ise, bununla yaşamaya alışmak olacaktı. Ilgaz'ın eteklerinde kıvrılan yol boyunca uzayan hayaller, sevdanın ak alnına ,kapkara bir leke olup düşüyordu. Sığındığı bütün dallardan kovulan ,ürkek bir serçenin korkusuyla çarpıyordu kalbi. Hesapsız atılan adımların ,bu kadar üzünç taşıyacağı gerçeği, her geçen gün daha da dağlanıyordu içinde. Yüzüne çarpılan tokat ,hayatın hep hesap üzere kurulu olduğuydu. Hesabı iyi yapmak gerekti üzülmek adına.

Sevdayı yalnız yaşayan bir yürek, hesabı da yalnız ödeyecekti. Güneş günü kavururken ,temmuzda tek başına ölecekti.